

สรุปผลการประชุมวุฒิสภา
ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง)
วันจันทร์ที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๓

โดย สำนักการประชุม สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

วันจันทร์ที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๓ เวลา ๑๐.๐๐ น. ณ ห้องประชุมใหญ่วุฒิสภา อาคารรัฐสภา (เกียกกาย) ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานวุฒิสภา เป็นประธานของที่ประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) โดยมี พลเอก สิงห์ศึก สิงห์ไพร รองประธานวุฒิสภา คนที่หนึ่ง และนายศุภชัย สมเจริญ รองประธานวุฒิสภา คนที่สอง ผลัดเปลี่ยนทำหน้าที่ประธานของที่ประชุม

ก่อนเข้าสู่ระเบียบวาระการประชุม ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย ประธานวุฒิสภา ได้อนุญาตให้สมาชิกวุฒิสภา จำนวน ๘ ท่าน ปรีक्षाหาหรือปัญหาที่เกี่ยวกับความเดือดร้อนของประชาชนหรือปัญหาอื่นใด ตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๘ เป็นเวลาพอสมควร

เมื่อครบองค์ประชุมแล้ว ประธานของที่ประชุมได้เปิดประชุมและดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ สรุปผลการประชุมได้ดังนี้

(๑) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม จำนวน ๓ เรื่อง ดังนี้

เรื่องที่ปรากฏในระเบียบวาระการประชุม จำนวน ๑ เรื่อง คือ

- รับทราบ เรื่อง ขอเปลี่ยนแปลงกรรมวิธีการในสัดส่วนของคณะกรรมการการทหารและความมั่นคงของรัฐ ในคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา

ด้วยคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาขอเปลี่ยนแปลงกรรมวิธีการในสัดส่วนผู้แทนของคณะกรรมการการทหารและความมั่นคงของรัฐ โดยขอเปลี่ยนจากพลเอก บุญสร้าง เนียมประดิษฐ์ เป็น พลเอก วรพงษ์ สง่าเนตร

และมีเรื่องที่ไม่ปรากฏในระเบียบวาระการประชุม จำนวน ๒ เรื่อง ดังนี้

๑. เหตุขัดข้องที่ไม่อาจบรรจุกระทู้ถามเป็นหนังสือเข้าระเบียบวาระการประชุมได้ ภายในกำหนดเวลา ๑๕ วัน ตามข้อบังคับ ข้อ ๑๖๐ จำนวน ๑ กระทู้ คือ กระทู้ถาม เรื่อง ปัญหาภาระงานหนักของแพทย์ พยาบาล จากสังคมสูงวัยในหอผู้ป่วยอายุรกรรม นายเจตน์ ศิรธรานนท์ เป็นผู้ตั้งถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข เนื่องจากได้บรรจุกระทู้ถามเป็นหนังสือเข้าระเบียบวาระการประชุมครบจำนวน ๓ กระทู้แล้ว

๒. เนื่องจากที่ประชุมคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภามีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภา ในคณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา จึงขอเลื่อนวันเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภาจากที่ได้กำหนดให้มีการเลือกในวันจันทร์ที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๓ เป็นวันจันทร์ที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๓

ที่ประชุมรับทราบ

(๒) รับรองรายงานการประชุม

(ไม่มี)

(๓) กระทู้ถาม

๓.๑ กระทู้ถามเป็นหนังสือ

จำนวน ๓ เรื่อง

๓.๑.๑ กระทู้ถาม เรื่อง ปัญหาคุณภาพและประสิทธิภาพของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว (Electronic Monitoring : EM) โดยนายวัลลภ ตังคณานุรักษ์ เป็นผู้ตั้งถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม (เป็นเรื่องที่เลื่อนมาจากการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๘ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๖๒)

ผลการพิจารณา

เมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๘ ได้มีการบังคับใช้พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๓๐) พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งมีสาระเกี่ยวข้องกับการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว โดยหลักการในการใช้เครื่องอุปกรณ์ดังกล่าว มี ๓ ประการ คือ ๑. ลดปริมาณผู้ต้องขังล้นคุก ๒. เป็นบุคคลที่ยากจน ไม่มีหลักทรัพย์ประกันหรือมีบางส่วน ๓. สมควรใจไม่หลบหนี จากข้อมูลหลังการบังคับใช้กฎหมาย เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๑ มีการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวมาใช้กับฐานความผิด อาทิ การจราจร ยาเสพติด ขับรถโดยประมาท ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ข้อหาหมายเอาชีวิตและทำร้ายร่างกาย นอกจากนี้ยังมีการเปิดศูนย์ควบคุมและติดตามการปล่อยตัวชั่วคราว ซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว คือ เมื่อผู้ใดมีการถอดหรือทำลายอุปกรณ์ สัญญาณจะไปดังที่ศูนย์ดังกล่าว อย่างไรก็ตามภายหลังการใช้อุปกรณ์ดังกล่าวมีการฟ้องร้องว่าเครื่องดังกล่าวก่อนนำมาใช้ไม่มีการทดสอบตรวจสอบก่อน ซึ่งรัฐมนตรีได้มีการตั้งคณะกรรมการเพื่อตรวจสอบในกรณีดังกล่าวแล้ว อย่างไรก็ตามเห็นว่าอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวไม่ควรนำมาใช้กับคดีทางเพศหรือพรากผู้เยาว์ โดยในต่างประเทศมีการนำมาใช้กับผู้ต้องขังที่ชราหรือป่วยระยะสุดท้าย และที่ต้องดูแลบุตรหรือบิดามารดาที่แก่ชรา จึงขอเรียนถามว่า กระทรวงยุติธรรมมีการนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวมาใช้ในระบบกระบวนการยุติธรรมปริมาณจำนวนเท่าไร มีการ

ประเมินผลสัมฤทธิ์ รวมถึงปัญหาที่เกิดขึ้นหรือไม่ อย่างไร และหลังจากที่นำมาใช้แล้วพบจำนวนคน หลบหนีบ้าง จะแก้ไขปัญหายังไร นอกจากนี้ภาครัฐมีนโยบายหรือแนวทางในการตรวจสอบและ ควบคุมคุณภาพของอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวเพื่อให้ได้มาตรฐานอย่างแท้จริงอย่างไร

นายสมศักดิ์ เทพสุทิน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ผู้ถูกตั้งกระทู้ถาม ตอบชี้แจงว่า เครื่องมืออุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัว ในส่วนที่กระทรวงยุติธรรมดูแลอยู่มีการยกเลิก สัญญาในช่วงต้นรัฐบาลนี้ เนื่องจากมีผู้ร้องเรียนและต่อมาได้มีการพิสูจน์ทราบต่อหน้าบุคคลหลายฝ่าย ปรากฏว่าสามารถถอดได้โดยใช้น้ำมันหล่อลื่น หรืออาจจะเป็นผงซักฟอก โดยนำมาขโมยที่ข้อมือแล้ว ถอดได้ ทั้งนี้ อุปกรณ์ติดตามตัวอิเล็กทรอนิกส์ของกระทรวงยุติธรรมจะใส่ที่ข้อมือ ซึ่งผิดในหลักการ อย่างไรก็ตาม ได้มีการนำอุปกรณ์ใส่ข้อมือมาใช้ นำร่องตั้งแต่ปี ๒๕๕๖ ซึ่งได้ผลดี และในปี ๒๕๕๗ - ๒๕๕๘ นำมาใช้อีก ก็ไม่มีปัญหาใด ๆ ส่วนที่มีปัญหาเป็นระยะที่ ๓ ที่กระทรวงยุติธรรมนำมาใช้ซึ่งเป็นการ ใช้ตามคำสั่งของศาล ในการใช้ในระยษะนี้มีประมาณ ๔,๐๐๐ เครื่อง มีสัญญา ๒๑ เดือน แต่ใช้จริง ระยะเวลาเพียง ๘ เดือน ๑๑ วัน (๑ ม.ค.๖๒ - ๑๑ ก.ย.๖๒) โดยนำมาใช้ ๓,๓๓๓ เครื่อง ใช้กับผู้ถูกคุม ประพฤติ ๓,๒๒๘ ราย และผู้ต้องขังที่ได้รับการพักโทษ ๑๐๕ ราย จากการประเมินผลจากผู้ศาลสั่งให้ ติดอุปกรณ์ รวมทั้งคนในครอบครัว สังคมชุมชนต่าง ๆ รวม ๒๓๗ ราย ปรากฏว่า ผลของการประเมินใน ส่วนครอบครัว เห็นว่าผู้ติดอุปกรณ์ มีพฤติกรรมดีขึ้น มีวินัยเคารพกฎระเบียบของสังคม กฎจราจร ด การดื่มเหล้า ลดความเสี่ยงในการทำผิดซ้ำ ในส่วนผู้ถูกติดอุปกรณ์ เห็นว่าส่งผลต่อความคิด ช่วย เตือนสติ เช็ดหลาบไม่กล้าไปทำความผิดอีก ในส่วนประเมินกับสังคมและชุมชน เห็นว่ามั่นใจในความ ปลอดภัยมากขึ้น ในส่วนข้อขัดข้องและปัญหา คือ ไม่เป็นไปตาม TOR คือ ผู้ติดสามารถถอดเองได้ และ สัญญาไม่เสถียร เพราะเป็น 2G นอกจากนี้มีอาการแพ้เป็นผื่นคันบริเวณผิวหนังที่สวมใส่ ในส่วน ประเด็นที่ ๒ กรณีผู้หลบหนี ที่ผ่านมามีผู้ทำผิดเงื่อนไขที่ระบบแจ้งเตือน ๔๗ ราย มีเจตนาเพื่อหลบหนี ๘ ราย และฝ่าฝืนเงื่อนไขออกนอกพื้นที่กำหนด ๓๙ ราย ตอนนีศาลได้ออกหมายเรียก หมายถึง จับ แล้วแต่ กรณี ในกลุ่มที่เจตนาทำร้ายเพื่อหลบหนี ๘ ราย โดยศาลได้ดำเนินการ ดังนี้ จำคุก ๑ เดือน ๑ ราย กักขัง ๑ เดือน ๑ ราย ออกหมายจับ ๖ ราย ประเด็นที่ ๓ กระทรวงยุติธรรมได้กำหนด TOR เพื่อจัดหา อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวชุดใหม่ซึ่งต้องผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการของกระทรวง ดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม โดยมีรายละเอียดให้สวมใส่บริเวณข้อมือ ไม่สามารถถอดได้และปกปิด เมื่อสวมกางเกงขายาว รวมทั้งได้รับการรับรองจากสถาบันที่เชื่อถือได้ทั้งในประเทศและต่างประเทศว่า ใส่แล้วไม่ทำให้เกิดอาการแพ้ นอกจากนี้ ต้องรองรับการทำงานเครือข่าย 3G ขึ้นไป และสามารถทดลอง ใช้ในพื้นที่ทุรกันดารของประเทศได้ ในส่วนการใช้อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวกับผู้ต้องขังระหว่าง พิจารณาคดี ศาลยุติธรรมได้มีการดำเนินการอย่างเรียบร้อย สำหรับในส่วนกระทรวงยุติธรรมในขณะนี้ ไม่มีอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ติดตามตัวดังกล่าว แต่มีกองทุนยุติธรรมที่ช่วยในเรื่องการประกันตัว หรือใน การจัดหาทนายความ เพื่อช่วยเหลือบุคคลผู้มีรายได้น้อย และลดความเหลื่อมล้ำ และในอนาคตจะลด

ความแออัดในเรือนจำ โดยการใช้อุปกรณ์ติดตามตัวดังกล่าว ทั้งนี้ มีกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อาทิ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๖ (๖) และพระราชบัญญัติคุมประพฤติ พ.ศ. ๒๕๕๙ รวมทั้งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๓๓ อย่างไรก็ตามกลุ่มที่อาจใช้อุปกรณ์ติดตามตัวอิเล็กทรอนิกส์ ตามพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้แก่ ๑. กลุ่มผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาคดี ๒. ผู้ต้องขังออกไปทำงานในสถานประกอบการนอกเรือนจำ ๓. กลุ่มผู้ต้องขังหญิงตั้งครรภ์ ๔. กลุ่มผู้ต้องขังจิตเวชที่ไม่สามารถสู้คดีได้ ๕. กลุ่มผู้ต้องขังที่เป็นผู้เสพ ครอบครองปริมาณยาเสพติดจำนวนไม่มาก ๖. กลุ่มผู้ต้องขังคดีความมั่นคง คดีทางการเมือง เช่น ชุมนุมเกิน ๕ คน ๗. กลุ่มผู้ต้องขังที่เข้าข่ายพักการลงโทษได้ แต่คณะกรรมการพิจารณาพักการลงโทษเห็นควรให้มีการควบคุมอย่างเข้มงวด ๘. กลุ่มผู้ต้องขังคดีเกี่ยวกับเพศบางประเภท เช่น การพรากผู้เยาว์ผู้เยาว์ยินยอม บิดามารดาผู้เยาว์ยินยอม ๙. กลุ่มผู้ต้องขังคดีประมาท ๑๐. กลุ่มผู้ต้องขังคดีที่เกี่ยวข้องกับทางการเงิน ๑๑. กลุ่มผู้ต้องขังในคดีที่ไม่ใช่การกระทำผิดในลักษณะอาชญากรโดยสันดาน เช่น การเก็บของป่า

๓.๑.๒ กระตุ้ถาม เรื่อง การแก้ไขปัญหาคอขวดและภัยแล้งนอกเขตชลประทานอย่างยั่งยืน โดยนายระวี รุ่งเรือง เป็นผู้ตั้งถาม ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
(เป็นเรื่องที่เลื่อนมาจากการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๙ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันจันทร์ที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๖๒)

ผลการพิจารณา

ด้วยที่ผ่านมาประเทศไทยประสบปัญหาคอขวดธรรมชาติและภัยแล้งติดต่อกันมาเป็นเวลานาน ทำให้น้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค เพื่อการเกษตรและน้ำใช้เพื่อการอื่น ๆ กำลังขาดแคลนในขั้นวิกฤต ดังนั้น "ธนาคารน้ำใต้ดิน" จึงน่าจะเป็นทางเลือกหนึ่งในการแก้ไขปัญหาน้ำท่วมและน้ำแล้งได้ เพราะเป็นหนทางที่กักเก็บน้ำฝนไว้ใต้ดิน สร้างความชุ่มชื้นให้ผิวดินสามารถทำได้ทั้งบ่อบิดและบ่อเปิดนำไปเติมเต็มน้ำในบ่อบาดาลให้มีใช้ตลอดปี จึงขอเรียนถามว่ากระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีแนวนโยบายในการจัดหาแหล่งน้ำนอกเขตชลประทานเพื่อการอุปโภค บริโภค และเพื่อการเกษตรในชุมชนทุกหมู่บ้านให้เพียงพอได้หรือไม่ อย่างไร รวมทั้งมีแผนบริหารจัดการน้ำและแผนบูรณาการงบประมาณการจัดการน้ำร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อเร่งรัดพัฒนาจัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรนอกเขตชลประทานให้มีน้ำใช้ได้ตลอดปีทันต่อสถานการณ์ได้หรือไม่ อย่างไร และจะใช้โอกาสที่กระแสน้ำลงใต้ดินได้รับความสนใจจากสังคมผลักดันให้เกิดขึ้นโดยที่ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในภาวะที่มีงบประมาณจำกัดได้หรือไม่ อย่างไร นอกจากนี้ ขอฝากเรื่องการใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในการดึงน้ำออกจากบ่อบาดาล เพราะเป็นเรื่องที่

ประชาชนประสงค์อยากให้ดำเนินการ เพื่อลดต้นทุนในการนำน้ำบาดาลไปใช้เพื่อการเกษตร และขอให้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมบ่อน้ำบาดาล จำนวน ๕๐๐ บาท/บ่อ/ปี หากลดไม่ได้ก็ขอให้สามารถชำระที่ อบจ. หรือเทศบาล โดยไม่ต้องเดินทางไปชำระที่หน่วยงานของกรมทรัพยากรน้ำบาดาล

นายวราวุธ ศิลปอาชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้ถูกตั้งกระทู้ถาม ตอบชี้แจงว่า การจัดหาแหล่งน้ำนอกเขตชลประทานเพื่อการอุปโภค บริโภคและเพื่อการเกษตรในชุมชนทุกหมู่บ้านให้เพียงพอ นั้น ปัจจุบันการดูแลแหล่งน้ำแต่ละแห่งจะต้อง พิจารณาที่ความจุของแหล่งน้ำประกอบด้วย หากความจุมากกว่า ๒ ล้านลูกบาศก์เมตร จะอยู่ภายใต้ การดูแลของกรมทรัพยากรน้ำ แต่หากความจุน้อยกว่านั้นจะอยู่ในความดูแลขององค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น และจากปัญหาภัยแล้งที่เกิดขึ้นทั่วประเทศ ทำให้น้ำผิวดินลดจำนวนลงมาก แหล่งน้ำแห่งเดียว ที่มีคือแหล่งน้ำใต้ดิน โดยปริมาณฝนที่ตกลงมาในแต่ละปีจะอยู่ประมาณ ๗.๕ แสนล้านลูกบาศก์เมตร แต่เก็บกักไว้ได้ร้อยละ ๑๐ หรือประมาณ ๔.๕ หมื่นล้านลูกบาศก์เมตร และนำขึ้นมาใช้ได้เพียง ๑.๕ หมื่นล้านลูกบาศก์เมตรเท่านั้น จะทำอย่างไรให้ศักยภาพน้ำใต้ดินถูกนำมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพมาก ที่สุด สิ่งที่ขาดอยู่ คือ แผนที่น้ำใต้ดิน ซึ่งอยู่ระหว่างการขอตั้งงบประมาณ เพื่อทำการสำรวจแผนที่น้ำใต้ ดิน ขณะนี้มีการดำเนินการโครงการน้ำบาดาลเพื่อการเกษตรในพื้นที่ขนาด ๔๐ ไร่ ขนาด ๑๐๐ ไร่ ขนาด ๕๐๐ ไร่ ซึ่งแต่ละพื้นที่จะมีจำนวนบ่อบาดาลที่เหมาะสมกับขนาด โดยต้องคำนึงถึงด้านอื่น ๆ ของพื้นที่ เช่น เป็นพื้นที่ที่มีการบริการการกระจายน้ำ การบริการเครื่องสูบน้ำ การมีแหล่งพลังงานไฟฟ้า การตั้งหอฐานสูง เป็นต้น ประกอบกับยุทธศาสตร์ ๒๐ ปีของกรมทรัพยากรน้ำบาดาล มีเป้าหมายที่จะ พัฒนาบ่อบาดาลให้ได้ ๓๑,๐๐๐ แห่ง ปัจจุบันทำไปได้ ๗,๐๐๐ กว่าแห่งแล้ว ส่วนเรื่องการบูรณาการ ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แจ้งให้ทุกหน่วยงานของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้มีส่วนในบูรณาการการจัดการน้ำใต้ดินร่วมกัน เช่น กรมทรัพยากรธรณี ให้ดูแลเรื่องโครงสร้างใต้ดิน เมื่อมีการสูบน้ำใต้ดิน กรมป่าไม้และกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ดูแลต้นน้ำให้ป่าสมบูรณ์ มากที่สุด และเรื่อง ธนาคน้ำใต้ดิน หรือการเติมน้ำใต้ดินนั้นจะต้องดำเนินการให้เหมาะสมกับสภาพ พื้นที่ โดยการเติมน้ำใต้ดินมี ๓ รูปแบบ คือ ๑. เก็บน้ำจากหลังคาบ้านให้ไหลลงในบ่อ ๒. การขุดบ่อปิด หรือบ่อเปิดเพื่อเก็บน้ำลงไปชั้นผิวดิน ๓. การเก็บผ่านสระน้ำ โดยต้องขุดผ่านชั้นดินเหนียวลงไปชั้น ทรายกรวดให้น้ำซึมลงไปได้ ซึ่งการดูว่าจุดไหนจะสามารถทำธนาคน้ำใต้ดินได้ ต้องดูทิศทางการไหล ของน้ำด้วยว่าผ่านแหล่งที่มีสารเคมีหรือไม่ เพราะอาจทำให้สารเคมีปนเปื้อนในน้ำใต้ดินที่เก็บไว้ได้ ทั้งนี้ กรมทรัพยากรน้ำบาดาลได้ทำคู่มือว่าพื้นที่หรือสภาพดินแบบใดเหมาะสมในการดำเนินการการทำ ธนาคน้ำใต้ดินแจกให้แก่ประชาชน อย่างไรก็ตาม การใช้พลังงานแสงอาทิตย์ในการดึงน้ำออกจากบ่อ บาดาล กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกับกระทรวงพลังงานได้ประสานงานกันมา โดยตลอด ซึ่งงบประมาณในการทำโซลาร์เซลล์ ๑ บ่อ อยู่ประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ บาทและใช้พื้นที่ไม่มาก เพียงแต่ต้องมีทิศทางในการรับแสงที่หันไปทางทิศใต้ ประมาณ ๑๕ องศา การให้โซลาร์เซลล์กับ

เกษตรกรอยู่ในนโยบายของกระทรวงพลังงานอยู่แล้ว และเมื่อดำเนินการจะขอให้ทำธนาคารน้ำใต้ดินไปพร้อมกันด้วย ส่วนเรื่องค่าธรรมเนียม กำลังแก้กฎกระทรวง เพื่อยกเว้นให้เฉพาะเกษตรกรในช่วงภัยแล้ง

๓.๑.๓ กระตุ้ถาม เรื่อง ความคืบหน้าการทบทวนมติการจัดการจัดหาผลประโยชน์ในที่ดินของรัฐแปลง “ดงน้ำจั้น” “ดงบ้านอ้น” และ “ดงเหล่าแหลม” ในท้องที่ตำบลกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยนางสาวภัทรา วรามิตร เป็นผู้ตั้งถาม ถาพนายกรัฐมนตรี (เป็นเรื่องที่เลื่อนมาจากการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เป็นพิเศษ วันจันทร์ที่ ๖ มกราคม ๒๕๖๓)

ผลการพิจารณา

ปัญหาความขัดแย้งระหว่างประชาชนกับภาครัฐในการใช้ที่ดินสาธารณะในตำบลกมลาไสย และตำบลหลักเมือง อำเภอกมลาไสย จังหวัดกาฬสินธุ์ บริเวณดงปากน้ำ ดงน้ำจั้น ดงบ้านอ้น และดงเหล่าแหลม ซึ่งประชาชนได้รับความเดือดร้อน เนื่องจากในปี พ.ศ. ๒๕๓๖ ที่ดินทั้ง ๔ แปลงดังกล่าวมีสภาพเป็นที่ดินรกร้างว่างเปล่า ประชาชนจับจองเพื่อใช้เป็นที่อยู่อาศัยและทำการเกษตร ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้มีการประกาศให้ที่ดินดังกล่าวเป็นที่ดินสาธารณะประโยชน์ ในปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้มีพระราชกฤษฎีกาก่อนสภาพที่ดินสาธารณะประโยชน์ คณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติได้มีมติให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ จัดหาผลประโยชน์ในที่ดินทั้ง ๔ แปลง ซึ่งที่ดินในแปลงดงปากน้ำได้อนุญาตให้ประชาชนทำประโยชน์โดยการให้เช่าซื้อ แต่ที่ดินแปลงดงน้ำจั้น ดงน้ำอ้น และดงเหล่าแหลม คณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติได้มีมติให้ทำการจัดหาผลประโยชน์ในที่ดินโดยการให้เช่า ปัจจุบันประชาชนที่ครอบครองที่ดินดังกล่าวได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากมีการครอบครองในที่ดินมาตั้งแต่บรรพบุรุษ ส่วนพื้นที่ดงปากน้ำที่ประชาชนเช่าซื้อได้มีการชำระเงินและออกโฉนดที่ดินให้กับประชาชนที่ครอบครองแล้ว ซึ่งต่างกับพื้นที่ดงน้ำจั้น ดงบ้านอ้น และดงเหล่าแหลมมีสภาพเช่นเดียวกันกับดงปากน้ำ และมีประชาชนครอบครองเพื่อทำการเกษตรเช่นเดียวกัน โดยประชาชนในพื้นที่เรียกร้องให้มีการเช่าซื้อเช่นเดียวกับดงปากน้ำ เนื่องจากประชาชนใช้พื้นที่ในการอยู่อาศัยและเป็นที่ดินทำกินมาหลายชั่วอายุคนแล้ว จึงขอให้ภาครัฐสร้างโอกาส สร้างความเสมอภาค สร้างความมั่นคง และโอกาสเข้าถึงแหล่งทุนของประชาชนในพื้นที่ซึ่งเป็นผู้มีรายได้น้อย จึงขอเรียนถามว่า คณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติมีมติหรือกำหนดแนวทางในเรื่องดังกล่าวไปแล้วหรือไม่อย่างไร และมีความคืบหน้าการขอให้ทบทวนการจัดการจัดหาผลประโยชน์ในที่ดินของรัฐแปลงดงน้ำจั้น ดงบ้านอ้น และดงเหล่าแหลมอีกครั้ง เรื่องดังกล่าวมีความคืบหน้าเป็นประการใด และในกรณีประชาชนในพื้นที่ไม่มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือใด ๆ จากภาครัฐ เช่น น้ำท่วม น้ำแล้ง เนื่องจากไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดินซึ่งหากจะได้รับความช่วยเหลือแล้ว

จะต้องมีผู้ใหญ่บ้านรับรองประชาชนในพื้นที่ ซึ่งในบางครั้งผู้ใหญ่บ้านก็ไม่กล้ารับรองให้ จึงเป็นความยากลำบากของประชาชน

นายนิพนธ์ บุญญามณี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรีให้ตอบกระทู้ถาม ตอบชี้แจงว่า คณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาติได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวจำนวน ๕ ครั้งแล้ว และมีมติยืนยันให้ประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ต่งน้ำจั้น ดงบ้านอ้น และดงเหล่าแหม มีสิทธิอาศัยอยู่โดยการเช่าต่อไป ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ได้ติดตามความคืบหน้า ปัจจุบันได้มีกฎหมายคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ ในปีพ.ศ. ๒๕๖๒ และมีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายที่ดิน (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งมีขั้นตอนในการรอกกฎหมายบังคับใช้ มีการถ่ายโอนภารกิจ และขั้นตอนตามกฎหมายยังไม่เสร็จสิ้น แต่จะต้องดำเนินการให้เสร็จภายใน ๒ ปี ซึ่งอาจจะต้องรอพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งจะมีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการที่ดินแห่งชาติ (กทช.) และจะมีการโอนภารกิจจากกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มาเป็นของกระทรวงมหาดไทย โดยกรมที่ดินซึ่งจะเป็นผู้ดำเนินการในเรื่องนี้ต่อไป ฉะนั้น ความคืบหน้าจึงอยู่ในระหว่างการดำเนินการตามขั้นตอนทางกฎหมาย ในกรณีที่ดินที่มีเอกสารสิทธิ (บัตรสีเขียว) กรณีที่ดินไม่มีเอกสารสิทธิ (บัตรสีชมพู) ปัญหาลักษณะนี้คล้ายกับพี่น้องเกษตรกรชาวสวนยางที่รัฐมีนโยบายการประกันรายได้ โดยภาครัฐได้ดำเนินการช่วยเหลือทั้ง ๒ กรณี ซึ่งในปัญหาดังกล่าวจะหามาตรการรับรองประชาชนในพื้นที่ที่ได้ทำประโยชน์อยู่จริง โดยจะขอรับไปดำเนินการ

๓.๒ กระทู้ถามด้วยวาจา

จำนวน ๓ เรื่อง

๓.๒.๑ กระทู้ถาม เรื่อง การบริหารจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (อีอีซี) โดยนายเฉลิมชัย เฟื่องคอน เป็นผู้ตั้งถามถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ผลการพิจารณา

ตามที่รัฐบาลได้ฟื้นโครงการระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (อีอีซี) บริเวณชายทะเลภาคตะวันออก ในพื้นที่ ๓ จังหวัด ได้แก่ ชลบุรี ระยอง และฉะเชิงเทรา โดยจะมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานภาครัฐ การลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายหลัก การสร้างเมืองใหม่ และการลงทุนด้านการท่องเที่ยว ย่อมส่งผลให้พื้นที่ดังกล่าวมีประชากรและขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้นจำนวนมาก ประกอบกับในพื้นที่ดังกล่าวยังมีปัญหาขยะตกค้างสะสมจากการพัฒนาอีสเทิร์น ซีบอร์ด จึงมีแนวโน้มว่าจะมีปริมาณขยะมูลฝอยในพื้นที่อีอีซีเพิ่มขึ้นจาก ๙.๔๑ ล้านตัน ในปี ๒๕๖๐ เป็น ๒๐.๐๘ ล้านตัน ในปี ๒๕๘๐ และจากข้อมูลของกรมควบคุมมลพิษ ปี ๒๕๖๑ พบว่าพื้นที่อีอีซีมีปริมาณขยะมูลฝอย

ประมาณ ๔,๓๐๐ ต้นต่อวัน และการกำจัดขยะมูลฝอยไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการ อีกทั้งยังไม่มีระบบการบริหารจัดการขยะที่ติดเชื้อย่างชัดเจน โดยในปี ๒๕๖๐ มีขยะติดเชื้เพิ่มขึ้นเป็น ๔,๙๖๖ ต้น รวมถึงมีปริมาณกากอุตสาหกรรม ๕.๐๗ ล้านตันต่อปี ซึ่งเข้าโรงงานกำจัดได้เพียง ๒.๔๗ ล้านตัน ส่งผลให้มีกากอุตสาหกรรมที่ไม่ได้รับการกำจัดมากถึง ร้อยละ ๕๕.๒๖ และปัจจุบันยังคงมีการลักลอบทิ้งกากอุตสาหกรรมในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ มีการประมาณการว่าขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในอีอีซีจะมีอัตราเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ ต่อปี โดยในปี ๒๕๘๐ จะมีปริมาณขยะถึง ๖,๘๒๗ ต้นต่อวัน จึงขอเรียนถามว่าในระยะเร่งด่วน รัฐบาลจะดำเนินการกับขยะตกค้างสะสม ๕.๗ ล้านตัน ในพื้นที่อีอีซี และตกค้างอยู่บนเกาะสีชัง เกาะล้าน เกาะเสม็ด เกาะละประมาณ ๕๐,๐๐๐ - ๖๐,๐๐๐ ตัน อย่างไร อีกทั้งในระยะยาวเมื่ออีอีซีพัฒนาเต็มรูปแบบแล้ว จะมีแนวทางบริหารจัดการขยะที่เป็นระบบและแก้ไขปัญหาขยะที่ตกค้างสะสมเพื่อให้เกิดความสมดุลในพื้นที่อย่างไร รวมถึงมีนโยบายให้ประชาชนหรือชุมชนในพื้นที่อีอีซีเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการขยะอย่างไร

นายวราวุธ ศิลปอาชา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้ถูกตั้งกระทู้ถามตอบชี้แจงว่า กรณีปัญหาขยะตกค้างในพื้นที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ชลบุรี และระยอง จะประสานไปยังกระทรวงมหาดไทยเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ส่วนการจัดการขยะมูลฝอยในระยะยาว ปัจจุบันมีแผนสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ ซึ่งประกอบด้วยยุทธศาสตร์ ๔ ด้าน ได้แก่ การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี การส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมเมืองและชุมชนน่าอยู่ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสร้างความรับผิดชอบต่องานและสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ โดยในยุทธศาสตร์การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ได้มีการเสนอของบประมาณด้านการจัดการขยะ จำนวน ๕ โครงการ ได้แก่ โครงการก่อสร้างศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยแบบผสมผสานที่จังหวัดฉะเชิงเทรา ในเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา โครงการก่อสร้างศูนย์กำจัดขยะมูลฝอยในเทศบาลเมืองฉะเชิงเทรา โครงการเพิ่มประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะมูลฝอยติดเชื้ในเขตบริการสุขภาพที่ ๖ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง โครงการก่อสร้างระบบกำจัดขยะมูลฝอย cluster ๒ ในจังหวัดชลบุรี ที่เมืองพัทยาในรูปแบบของ PPP (Private Public Partnership) และโครงการจ้างเหมาเอกชนกำจัดขยะมูลฝอยชุมชนด้วยวิธีเผาทำลายบนพื้นที่เกาะล้านแบบครบวงจร รวมถึงจะมีการสนับสนุนงบประมาณตามแผนปฏิบัติการเพื่อจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัด ๒ โครงการ คือโครงการเพิ่มประสิทธิภาพระบบฝังกลบขยะมูลฝอยอย่างถูกหลักสุขาภิบาล ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง รวมวงเงินทั้งโครงการ ๗๖,๖๗๐,๐๐๐ บาท และโครงการเพิ่มประสิทธิภาพระบบกำจัดขยะมูลฝอยติดเชื้ เขตบริการสุขภาพที่ ๖ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง รวมวงเงินทั้งโครงการ ๓๒๓,๓๔๐,๐๐๐ บาท ซึ่งแต่ละโครงการจะมีเงินของกองทุนสิ่งแวดล้อมโครงการละ ๑๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถดำเนินการจัดเก็บค่าขยะได้ เนื่องจากประชาชนควรมี

ส่วนร่วมในการบริหารจัดการปัญหาขยะด้วย ส่วนนโยบายให้ประชาชนในพื้นที่อีอีซีเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการขยะ นั้น จะดำเนินการหารือกับกระทรวงศึกษาธิการเพื่อผสมผสานหลักสูตรสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติเข้าไปอยู่ในหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงมัธยมปลาย รวมถึงสามารถนำไปทำเป็นเอกสารเพื่อเลื่อนวิทยฐานะของครูได้ด้วย ทั้งยังมีนโยบายลดการใช้ถุงพลาสติกครั้งเดียวแล้วทิ้ง ตลอดจนจะมีการบูรณาการความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนภาครัฐ และประชาชนในการสร้างความตระหนักรู้ถึงปัญหาขยะ

**๓.๒.๒ กระทู้ถาม เรื่อง การบริหารจัดการกับพิษสงฆ์ในบวรพุทธศาสนา
บางรูปที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม โดยนายจเด็จ อินสว่าง เป็นผู้ตั้งถาม ถาถามนายกรัฐมนตร**

ผลการพิจารณา

เนื่องจากรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายเทวัญ ลิปตพัลลภ) ผู้ได้รับมอบหมายให้ตอบกระทู้ถามติดภารกิจไม่สามารถมาตอบกระทู้ถามด้วยวาจาได้ จึงขอเลื่อนการตอบกระทู้ถามไปในวันจันทร์ที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๓

**๓.๒.๓ กระทู้ถาม เรื่อง การให้สัมภาษณ์ด้วยข้อมูลที่คลาดเคลื่อนของ
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๖๓ โดยนายคำณูน สิทธิสมาน
เป็นผู้ตั้งถาม ถาถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ**

ผลการพิจารณา

เนื่องจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ผู้ถูกตั้งถามติดภารกิจไม่สามารถมาตอบกระทู้ถามด้วยวาจาได้ขอเลื่อนการตอบโดยไม่กำหนดเวลา จึงทำให้กระทู้ถามดังกล่าวตกไป ทั้งนี้ หากสมาชิกยังประสงค์ที่จะตั้งเป็นกระทู้ถามด้วยวาจา ก็ให้เสนอใหม่เพื่อให้พิจารณาในคราวถัดไป

เรื่องด่วน

จำนวน ๑ เรื่อง

- ตั้งคณะกรรมการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภาในคณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา

ด้วยมีกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภา ในคณะกรรมการข้าราชการรัฐสภาครบวาระการดำรงตำแหน่ง ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ จำนวน ๒ ราย คือ พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์ และนายพิเชษฐ์ กิตติสิน อันเป็นผลให้ตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภาว่างลง จำนวน ๒ ตำแหน่ง ประธานวุฒิสภาได้แจ้งให้สมาชิกวุฒิสภาเสนอรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการรัฐสภา พ.ศ. ๒๕๕๔ เพื่อให้ที่ประชุมวุฒิสภาเลือกเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิแทนตำแหน่งที่ว่าง โดยให้เสนอรายชื่อได้ไม่เกิน ๒ รายชื่อ ทั้งนี้เป็นไปตามประกาศรัฐสภา เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิเป็นกรรมการข้าราชการฝ่ายรัฐสภา (ก.ร.)

บัดนี้ ได้มีสมาชิกวุฒิสภาเสนอรายชื่อ ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อให้ที่ประชุมเลือกเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวุฒิสภา ในคณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา แทนตำแหน่งที่ว่าง จำนวน ๗ รายชื่อ ดังนี้

๑. นางสาวจิตติเทวี ตติยรัตน์
๒. นางนรรัตน์ พิมเสน
๓. นายพิเชษฐ์ กิตติสิน
๔. นายนนทิกกร กาญจนะจิตรา
๕. นางรัตนา ศรีเหรียญ
๖. นางฐะปาณีย์ อาจารย์วงศ์ และ
๗. พลอากาศเอก วีรวิท คงศักดิ์

โดยที่ข้อบังคับ ข้อ ๑๐๕ กำหนดว่า เมื่อมีกรณีที่วุฒิสภาจะต้องพิจารณาให้บุคคลดำรงตำแหน่งใดตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ หรือกฎหมาย ให้วุฒิสภาดังคณะกรรมการสามัญขึ้นคณะหนึ่งมีจำนวนไม่เกินสิบห้าคน เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่ง รวมทั้งรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานอันจำเป็นสำหรับตำแหน่งนั้น เป็นกรณี ๆ ไป

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมมีมติตั้งคณะกรรมการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ฝ้ายวุฒิสภา ในคณะกรรมการข้าราชการรัฐสภา จำนวน ๑๕ คน ดังนี้

๑. นายกิตติศักดิ์ รัตนวราหะ	๒. นายขวัญชาติ วงศ์ศุภรานันต์
๓. นายจิรัชย์ มูลทองโร่ย	๔. นายณรงค์ รัตนานุกูล
๕. พลเรือเอก นพดล โสภระดา	๖. นายเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์
๗. พลเอก ประสาท สุขเกษตร	๘. นายพิทักษ์ ไชยเจริญ
๙. นายไพฑูรย์ หลิมวัฒนา	๑๐. นายวันชัย สอนศิริ
๑๑. นายวัลลภ ตังคณานุรักษ์	๑๒. นายวิสุทธิ ศรีสุพรรณ
๑๓. นายศักดิ์ชัย ธนบุญชัย	๑๔. พลโท อำพน ชูประทุม
๑๕. พลเอก อู๊ด เป็องบน	

โดยกำหนดเวลาการดำเนินงานของคณะกรรมการภายใน ๑๐ วัน นับแต่วันที่วุฒิสภา มีมติตั้งคณะกรรมการ

(๔) เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	(ไม่มี)
(๕) เรื่องที่ค้างพิจารณา	(ไม่มี)
(๖) เรื่องที่เสนอใหม่	(ไม่มี)
(๗) เรื่องอื่น ๆ	จำนวน ๒ เรื่อง

๗.๑ ขอย้ายเวลาการพิจารณาของคณะกรรมการสามัญเพื่อทำหน้าที่ ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อ ให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ออกไปอีก ๓๐ วัน

ด้วยประธานคณะกรรมการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติความ ประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (พลเอก อู๊ด เป็องบน) มีหนังสือแจ้งว่า ระยะเวลาการดำเนินงานของคณะกรรมการจะครบกำหนดในวันศุกร์ที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๖๓ แต่เนื่องจากยังมีประเด็นสำคัญที่ทางคณะกรรมการสามัญจำเป็นต้องตรวจสอบข้อมูล ข้อเท็จจริง และข้อกฎหมาย รวมทั้งรวบรวมพยานหลักฐานที่สำคัญบางประการเพิ่มเติมเกี่ยวกับประวัติ ความ ประพฤติและพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการ

คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ประกอบกับมีข้อมูลหรือข้อเท็จจริงบางส่วนที่อาจจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ เพื่อความเป็นธรรมและเพื่อให้ได้ทราบข้อมูลที่ถูกต้องชัดเจนคณะกรรมการสิทธิการสามัญจำเป็นต้องให้ผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ มีโอกาสที่จะได้ทราบข้อมูลข้อเท็จจริงดังกล่าว และได้ชี้แจงแถลงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว ตลอดจนแสดงหลักฐานตามข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๖๒ ข้อ ๑๐๘ วรรคสอง เพื่อให้การพิจารณาของคณะกรรมการสิทธิการสามัญเป็นไปด้วยความละเอียดรอบคอบ มีข้อมูลข้อเท็จจริงที่ครบถ้วนสมบูรณ์ และให้ความเป็นธรรมแก่บุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อฯ คณะกรรมการจึงขอขยายเวลาการพิจารณาออกไปอีก ๓๐ วัน ซึ่งเป็นการขอขยายเวลา ครั้งที่ ๒

โดยที่ข้อบังคับ ข้อ ๑๐๕ วรรคสอง กำหนดให้ การตรวจสอบประวัติความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลต้องกระทำให้เสร็จครบทุกรายภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่ตั้งคณะกรรมการสามัญ ในกรณีที่ไมอาจดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว คณะกรรมการสามัญอาจขอขยายเวลาได้อีกไม่เกินสามสิบวัน เว้นแต่จะมีกฎหมายกำหนดระยะเวลาไว้เป็นอย่างอื่น แต่เนื่องจากการขอขยายเวลาคั้งนี้ เป็นการขอขยายเวลา ครั้งที่ ๒ ซึ่งรวมระยะเวลาทั้งหมด เป็นจำนวน ๑๐๕ วัน เกินกว่าที่ข้อบังคับกำหนดไว้ ดังนั้น จึงต้องขอให้ประชุมลงมติ เพื่อให้มีการงดใช้ข้อบังคับ ข้อ ๑๐๕ วรรคสอง เป็นการชั่วคราวเฉพาะกรณี

ผลการพิจารณา

ที่ประชุมลงมติเห็นชอบให้งดใช้ข้อบังคับ ข้อ ๑๐๕ วรรคสอง เป็นการชั่วคราวเฉพาะกรณี ให้คณะกรรมการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ขยายเวลาการดำเนินงาน ครั้งที่ ๒ ออกไปอีก ๓๐ วัน ด้วยคะแนนเสียง เห็นชอบ ๑๗๘ คะแนน งดออกเสียง ๔ คะแนน

๗.๒ ตั้งกรรมการในคณะกรรมการการกฎหมาย การยุติธรรม และการตำรวจ แทนตำแหน่งที่ว่าง

ผลการพิจารณา

เนื่องจากมีตำแหน่งกรรมการในคณะกรรมการการกฎหมาย การยุติธรรม และการตำรวจว่างลง ที่ประชุมจึงมีมติตั้ง นายจตุรงค์ เสริมสุข เป็นกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างตามที่ พลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตรร์ ประธานคณะกรรมการการกฎหมาย การยุติธรรม และการตำรวจ เสนอ

เลิกประชุม เวลา ๑๒.๔๕ นาฬิกา

